

זרע שמשון

פנינים יקרים וקצרים מתורת הגאון המקובל חסידא קדישא הרב מוה"ר שמשון חיים ב"ר נחמן מיכאל נחמני נ"ע זי"ע מז"ס 'זרע שמשון' ותולדות שמשון' שחי לפני כ-300 שנה והבטיח שהלומד בספריו יזכה לישועות ונפלאות בבני חי ומזוני

הלימוד לזכות המחבר הק' מוהר"ר שמשון חיים ב"ר נחמן מיכאל זי"ע א"ל תקל"ט

פרשת עקב תשע"ז • זרע שמשון הלימוד שמשפיע ישועות • גליון 180

בראיה ועי"ז לא יהיה שום עינוי ורעבון. וזה מה שאמרו במדרש דמהא שמצינו שקרא הכתוב לאכילת המן עינוי ורעבון, והטעם הוא משום שלא יכלו לראות את המאכלים ורק הרגישו את הטעם וכמו שמבואר בגמרא ובמדרש שיש חסרון הנאה באכילה באופן זה, ולכן נחשב עינוי ורעבון, מכאן רמז שצריכים להדליק נרות בשבת בכדי שיהיה באכילת השבת כל ההנאות הן הנאת הטעם והן הנאת הראיה.

(זרע שמשון' פרשתינו אות ג)

האבות רק טעמו מעין עולם הבא ולא זכו למן

'המאכלך מן במדבר אשר לא ידעו אבותיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך' (ח טז): יש לדקדק מה נתכוון הכתוב במה שאמר 'אשר לא ידעו אבותיך', הלא מילתא דפשיטא היא שלא היה להם את מאכל המן שהיה יורד מהשמים רק לבני אותו דור. ועוד יש לדקדק במה שאמר הכתוב 'למען עונתך' ואמרו בגמרא (יומא עד.) שהיה להם צער באכילת המן עי"ש. ויש להבין למה עשה ה' כן.

וי"ל עפי" מה שאמרו בגמרא (ב"ב טז): שלושה הטעימן הקב"ה מעין עולם הבא, אברהם יצחק ויעקב. והנה מבואר בגמרא (חגיגה יב:) שהמן שהיה יורד מהשמים הוא מאכל של עולם הבא. ולפי"ז מתבאר היטב שכונת הכתוב לומר שאפילו שהקב"ה הטעים לאברהם יצחק ויעקב מעין עולם הבא, היה זה רק טעימה בעלמא, אולם לא נתן להם לאכול ממש, ואצליכם היה זה אכילה של עולם הבא ממש.

ולפי"ז מובן היטב הטעם שנתן להם הקב"ה את זה קצת בצער וכפי שאמר הכתוב 'למען עונתך', והיינו שלא רק טועמים הטעמים ולא רואים, וכן שנצטערו כי לא היה להם פת בסלם וכפי שאמרו בגמרא, ואף שהלא העולם הבא כולו מענדים בלי צער כלל, על זה תירץ הפסוק 'להיטבך באחריתך', והיינו שנתן להם את זה הצער כדי שבאחרית הימים יזכו לעולם הבא בשלימות, ולא יאכלו עולמם בחייהם, ובכך יפסידו מהשכר הגדול של עולם הבא.

(זרע שמשון' פרשת תולדות אות ז)

ישראל זכו לאכול מן משום שהיו במדבר ופקוח נפש דוחה כל התורה

'המאכלך מן במדבר אשר לא ידעו אבותיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך' (ח טז): יש לדקדק מה הוצרך לומר המאכלך מן במדבר, הרי בודאי כולם יודעים שרק במדבר אכלו את המן.

ויש לתרץ דהנה ידוע שכל האיסורין הותרו במקום סכנה משום פקוח נפש, ויש לומר שגם מאכל המן שהיה מאכל קודש, שהרי זה מאכל של עולם הבא כדאיתא בגמרא (חגיגה יב:), לא הותר לישראל רק משום פקוח נפש, שהיו במדבר מבלי אוכל. וזה מה שרמז הכתוב המאכלך מן במדבר אשר לא ידעו אבותיך וגו', והיינו שנתכוון לתת טעם האיק זכו ישראל לאכול מן, רק משום שהייתם במקום מדבר מבלי אוכל, מה שאין כן אבותיכם שהיו במקום יישוב לא זכו לאכול מן.

(זרע שמשון' פרשת תולדות אות ז)

אמרות שמשון

אימתי זוכים לקבל שכר אף בעולם הזה

'וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן אֶת הַמְּשֻׁפָּטִים הָאֵלֶּה וְשִׁמְרֵתֶם וְעִשִּׂיתֶם אִתְּם וְשָׁמַר ה' אֱלֹקֶיךָ לְךָ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְגו' וְאֵהָבְךָ וּבְרַכְךָ וְהִרְבֵּךְ וּבְנֵךְ פְּרִי בִטְנְךָ וּפְרִי אֲדָמְתְךָ דָּגָנְךָ וְתִירְשָׁךָ וְיִצְהָרְךָ שָׁגַר אֲלֶפֶיךָ וְעִשְׂתָּרֶת צֹאנְךָ וְגו' (ז, יב יג): יש לדקדק הלא אמרו חז"ל (קידושין לט:) שאין מקבלים שכר בעולם הזה על קיום המצוות. וכן דרשו חז"ל (עירובין כב.) היום לעשותם ולמחר לקבל שכרם. ואילו בפסוקי הפרשה מצינו הבטחות שכר על קיום המצוות, אף בעולם הזה.

וי"ל דמי שמקבל עליו יסורין מאהבה יכול לזכות לשכר אף בעולם הזה. וזה נרמז במה שאמר הכתוב הכא ושמר ה"א לך את הברית וגו', שזה הברית רומז ליסורין כמבואר בגמרא (ברכות ה.) וביסורין אלו תזכו לכל הברכות אף בעולם הזה.

ועוד י"ל דמי שעושה יותר מחובתו והיינו מי שהוא חסיד שמתנהג לפניו משורת הדין, אף מן השמים יעשו עמו לפניו משורת הדין ונותנים לו קצת שכר אף בעולם הזה.

וזה כוונת הכתוב והיה עקב תשמעון, בדוקא אמר עקב ולא אמר והיה אם תשמעון, לרמז שמדובר במי שאינו מסתפק לעשות רק מה שנצטוו אלא מוסיף כדרך החסידים לעשות תמיד בכל עת ובכל רגע, אזי ושמר ה' אלווקך את הברית וגו' ויזכה לכל הברכות האמורות. [עקב כלשון הכתוב (תהלים קיט לג) ואצרנה עקב, דמשמע שמקיימם תמיד בקביעות]

(זרע שמשון' פרשתינו אות א)

ברכות שמברכים העכו"ם לא יזיקו לישראל

'בְּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל הָעַמִּים לֹא יִהְיֶה בְּךָ עֶקֶר וְעַקְרָה וּבִבְהֶמְתְּךָ (דברים ז יד): יש לפרש כוונת הכתוב עפי" דברי המדרש (ב"ר ס יג) למה רבקה הייתה עקרה שלא יאמרו אומות העולם ברכותינו עשתה פירות. נמצא שע"י הברכה שברך אותה לבן אחיה 'אחותינו את היי לאלפי רבבה' נגרם שתצטרך להיות עקרה. ולפי"ז מבואר מאד כוונת הכתוב שאמר שישראל יתברכו גם מפי כל העמים, ואף על פי כן זה לא יזיק להם והיינו מבורכים ולא יהיה בך עקר ועקרה. [עיי"ש עוד שכתב הטעם שלא יזיק להם ברכות העכו"ם, מפני שעושים לפניו משורת הדין]

(זרע שמשון' פרשתינו סוף אות א)

כשאין רואים את המאכל נחשב לעינוי

'וַיַּעֲבֹר וַיַּעֲבֹרךָ וַיֵּאָכְלְךָ אֶת הַמֶּן אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ וְלֹא יָדַעוּן אֲבוֹתֶיךָ לְמַעַן הוֹדַעְךָ כִּי לֹא עַל הַלֶּחֶם לִבְדוֹ יִתְּיָה הָאָדָם כִּי עַל כָּל מוֹצֵא פִי ה' יִתְּיָה הָאָדָם (ח ג): במדרש (אבכיר, מובא בעין יעקב יומא עד:) ויענך וירעבך ויאכלך את המן, מכאן רמז להדלקת נרות בשבת. וצריך ביאור מה ענין הדלקת הנרות למן.

ויש לפרש עפי" מה שמצינו במדרש (קה"ר ה יא) כשם שהאדם נהנה מן הטעם כך הוא נהנה מן הראיה. וכן מצינו בגמרא (יומא עד:) בענין המן, אינו דומה מי שרואה ואוכל, למי שאינו רואה ואוכל, שהסומין אוכלים ואינם שבעין. נמצא שבזמן שאכלו את המן אף שהיה משתנה טעמו להרבה טעמים, היות שאין רואים את המאכל, יש בזה חסרון הנאה, ונקרא עינוי ורעבון.

והנה בשבת הלא אסור להתענות, וחובה עלינו לאכול ולעשות סעודה ולקרוא לשבת עונג, משום כן צריכים אנו גם כן להדליק נרות כדי שיוכלו לראות את המאכל ויהיה הנאה אף

הוצאת הגליון והפצתו לרפואת מרדכי ניסים בן מזל לונה בת תמר דבורה בת לונה שיזכו לרפואה שלימה ואיתנה במהרה

יקול זרע שמשון
שיעורים בספר המסוגל 'זרע שמשון' בשלושה שפות
02-80-80-600
שמעו ותזחי נפשכם

ועתה ישראל מה ה' אלוקיך שואל מעמך כי אם ליראה את ה'

ירא שמים זוכה לתורה ולחסד

ונראה לומר שבחסד לא כל אדם זוכה בו אלא אם יהיה ירא שמים, כדאמרין בפרק ד' דסוכה (מ"ט): יכול כל הבא לקפוץ קופץ וכו' תלמוד לומר וחסד ה' מעולם ועד עולם על יראיו, ובתורה נמי אין אדם זוכה בה אם לא יש בו יראת שמים, כדתנן (אבות פ"ג מ"ז) אם אין יראה אין חכמה, ומי שזוכה להיות ירא שמים יכול לזכות גם בתורה ובגמילות חסדים. (בראשית ט)

המתרחק מן הרע מחמת יראת שמים נזהר אף מן השגגות

ונראה לומר שאלו הישרים הם אותם חכמי המוסר שמכח חכמת המוסר לכבוד עצמם הם מתרחקים מגזל ועריות ומכל האיסורים הרהרות עצמם כגדולים, וזהו ישרים שאינם נוטים מדרכי המוסר, ולכן אמר הכתוב מסילת ישרים סור מרע, שהם מתרחקים מן הרע בשביל כבודם לעיני הבריות, וגם זה הוא טוב, אבל מי שמתרחק מן הרע בשביל יראת שמים, שהוא שומר נפשו, אז נוצר דרכו, כלומר עושה סייג לעצמו קודם שתבוא העבירה לידו שמתפחד פן יכשל בשגגה, מה שאין כן מי שמתרחק מפני המוסר שאינו זהיר כל כך בשגגות. (פרשת ואתחנן אות יא)

הסבר נפלא במאמר חז"ל הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים

פרק ב' דשבת (לא.) מכריז ר' ינאי, חבל על דלית ליה ביתא ותרעא לדרתיה עביד. הטעם שהיראת שמים נקרא בית והתורה שער, לפי שבתורה כל זמן שאדם הוגה בה מוצא טעמים חדשים ואין קץ לתלמודו כי תמיד יש ליכנס בה יותר לפנים. ואם כן היא כמו שער שנכנסים בה לפנים, אמנם היראת שמים מי שזכה כבר בה והוא קבוע בה לעולם, ולכן היא כמו בית.

וזהו שאמרו ז"ל (ברכות לג:) הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים, שהואיל שהאדם חייב להקדיש עצמו ולקבוע עצמו תדיר ביראה זו, על כרחך לומר דדירת קבע בעינן ומשום הכי נקראת בית, ומעתה אי אפשר שתהיה בידי שמים דקיימא לן (ב"ק ס"ט): ואיש כי יקדיש את ביתו קודש מה ביתו ברשותו אף כל ברשותו, ועוד שיעקר היראה היינו שהוא מוציא רצונו מרשות עצמו ומקדישו לגבוה והוי כמו נדר והקדש, ולפיכך צריכה להיות

ברשותו דוקא שאין אדם מקדיש דבר שאינו שלו. (פרשת עקב אות ה)

ב' אופני יראה

והטעם שהוכפל הפסוק (קהלת יב יג) של סוף דבר הכל נשמע, יובן במה שכתב רש"י ז"ל סוף פרק ה' דסוטה (לא. ד"ה לאלפים) דאיכא תרי מיני יראה, יראת הפורענות והעונשים, ויראת המקום שמוראו גדול ומוטל על הבריות עכ"ל, ולזה רמז הפסוק סוף דבר הכל נשמע את האלוקים ירא וכו', ירא את ה' מפני שמוראו גדול, שזו היא עיקר היראה, ואת מצותיו שמור מאהבה כי זה כל האדם, שזה הוא עיקר תכלית בריאת האדם לעבדה ולשמרה. או לפחות ירא את ה' מפני העונש והפורענות, כי את כל מעשה האלהים יביא במשפט וכו', ולפי שגם זו היראה היא טובה, וקרוב הדבר שמיראה זו יבא לידי אהבה, חזר לומר סוף דבר וכו'.

ע"י יראה משיגים כל המצוות

הקב"ה רוצה הכל, וכדכתיב אחר זה, לשמור את מצות ה' ואת חקותיו וכו', ואדרבה עיקר שבח היראה הוא לפי שעל ידה ישמור כל המצוות, ואם כן היראה אינה עיקר המצוה, ומשום הכי לא אמר הכתוב ה' אלוקיך שואל מעמך היראה, שהיה נראה שזהו עיקר השאלה, ואינו כן שהרי שואל הכל.

והכי נמי כוונת הכתוב הוא כך, הקב"ה שואל הכל ורוצה הכל ומסייע את האדם בשמירת מצותיו, כי הבא ליטהר מסייעין אותו (שבת קד.) אלא לפי שתחילת הכל היא היראה והכל בידי שמים חוץ מיראת שמים (ברכות לג:), משום הכי אמר הכתוב מה ה' אלוקיך שואל מעמך דוקא כי אם ליראה, שזה לבדו נוגע באדם לבדו אבל כל השאר התלוי ביראה גם הוא יסייע בהם. (פרשת אמור אות ד)

פירוש נחמד על אשה יראת ה' היא תתהלל

ויובן במאי דאמרין בילקוט (תהלים רמז תתנט) על פסוק וחסד ה' מעולם וכו', כל מי שיש לו חן בידוע שהוא ירא שמים. אבל זה נוחא באנשים, אבל בנשים שעם הכחל והפרכוס והתכשיטין מעלות חן, בזה לא נוכל להכיר שתהיה יראת שמים, לכן אמר החן שהוא בא לאשה מדברים אלו הוא שקר, שמיד שתסיר מעליה אלו הבגדים תפשוט אף מהחן, ואף אם יהיה לה יופי בטבעה ובגלל זה היא מוצאת חן, הנה זהו הכל, אמנם אשה יראת ה' שזה מביא לה החן האמיתי, היא תתהלל. (פרשת חיי שרה אות א)

כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו, וכל המחטיא את הרבים אין מספיקין בידו לעשות תשובה. (פ"ה מ"ז)

וכל המחטיא את הרבים אין מספיקין בידו לעשות תשובה, ואף בכאן הקשו, שח"ו לומר שהקדוש ברוך הוא יעול שערי תשובה לאדם. אבל הענין הוא דאיתא בשמות רבה (א לו) וירא אלוקים את בני ישראל, ראה שעתידין להמרות בים סוף, כדכתיב (תהלים קו ז) וימרו על ים בים סוף, וידע אלהים, שהם עתידים לומר זה אלי. עכ"ל. והוציאם ממצרים מחמת הטוב שעתידין לעשות, כדכתיב (איוב יא יא) וירא און ולא יתבונן. וכך היא מדתו של הקדוש ברוך הוא, להטיב לאדם על הטוב שעתידי לעשות, ומכל שכן כשעתידי לחזור בתשובה, שזהו הטעם שמאריך אפו עם החוטא ואינו עונשו מיד תכף שחטא. וכן היה בישראל, שעל הים המרו בהקדוש ברוך הוא, ואחר כך אמרו זה אלי ואנוהו, שתקנו ממש במה שקלקלו, ועל זה נאמר (שיה"ש א ה) שחורה אני ונאווה. אבל עם מי שמחטיא את הרבים, אינו מאריך אפו עליו, ואינו נוהג עמו חסד להמתין לו עד שיעשה תשובה, וזהו אין מספיקין בידו, שאין נותנין לו זמן הבא ממדת החסד.

(נכתב כלשונו בספר 'תולדות שמשון')

הוצאת הגליון והפצתו לזכות שרל שמחה בת-שבע ~ דבורה בת-שבע ליבא בת-שבע

זכות המחבר והבטחותיו יעמוד להם שיזווג לזיווג הגון בקרוב לבנות בית נאמן בישראל מתוך שמחה וכבוד

הוצאת הגליון והפצתו נדנדב ע"י

ידידינו הרה"ח ר' אריה לייביש דאסקל שליט"א לע"נבנו היקר ר' משה דוד ז"ל בן ר' אריה שליט"א נלב"ע כ"א מנחם אב ת.ג.צ.ב.ה.

זכות רבנו והבטחותיו יעמוד לו ולכל משפחתו להיושע ברוחניות וגשמיות ולרוב שמחה ונחת מכל יוצ"ח ולהצלחה וברכה בכל הענינים ויקויים בהם כל ברכות והבטחות המחבר

הוצאת הגליון והפצתו לע"נ האשה החשובה

מרת פרידא ע"ה בת אשר ענזיל ז"ל

אשת הרה"ח ר' מנחם בנימין פאשקעס שליט"א

שבגערש"ק י"ט מנחם אב יחול יום השלושים שמסרה נפשה בעבור הפצת תורת רבנו הזרע שמשון וסייעה לבעלה בכל כוחה לברר מקוהו של צדיק ת.ג.צ.ב.ה. ברכת ניהומים מיוחדת לכל בני המשפחה השבורים בהמשך מעשיה הכבירים תמצאו נוחם וזכרה לא ימוש לנצח

הוצאת הגליון והפצתו להצלחת

משה מאיר ח"ן בלונה ~ דוד בן לונה ~ רחל בת לונה תמר בת לונה ~ איתן מסעוד משה בן תניא

זכות המחבר והבטחותיו יעמוד להם להצליח בכל מעשי ידיהם בברכה גדולה 'בתים מלאים כל טוב גם עושר גם כבוד'

י"ל ע"ו האיגוד העולמי להפצת תורת רבינו ה"זרע שמשון" שע"י ארגון "מפתח של בנים". לקבלת הגליון נא לשלוח למייל: zera277@gmail.com

ארה"ב - הרב מנחם בנימין פאשקעס: B. Paskes 36 Rodney St. Bklyn, NY 11249 347-496-5657 mbpaskesz@gmail.com ארה"ק - הרב ישראל זילברברג 05271-66450

ניתן לשלוח תרומות והנצחות לזכות ולע"נ ולקחת חלק בהוצאות והפצת הגליונות והספרים.

ניתן להפקיד בבנק מרכזית (17) סניף 635 מספר חשבון 71713028 ע"ש זרע שמשון, כמו כן ניתן לתרום בכרטיס אשראי

וזכות הצדיק דברי תורתו הקדושים יגן מכל צרה וצוקה, ויושפע על הלומדים ועל המסייעים בני חיי ומזוני וכל טוב סלה כהבטחתו בהקמת ספריו.

ניתן להשיג את הספר "זרע שמשון" בארה"ק: 05271-66-450 בארה"ב: 347-496-5657

